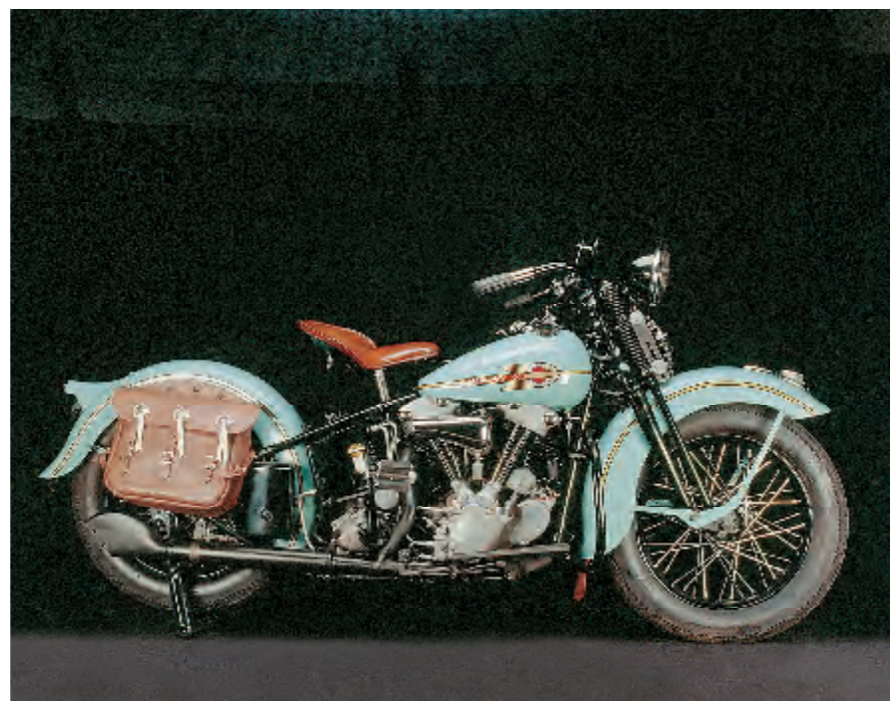

VLEVO NAHOŘE: Model EL z roku 1937 na snímku měl nové zjednodušené sání vzduchu a přístrojovou desku Skull Face, která se používala pouze jeden rok. Všechny Knuckleheady měly do roku 1941 objem 989 cm³. VPRAVO NAHOŘE: Každý rok se na modelu Knucklehead aplikovalo mnoho drobných mechanických vylepšení a změn. V roce 1938 bylo zřejmě přidání světla na přední blatník. Dalším způsobem, jak odlišit model 1938 od předchozích, je kompresní typ šroubení olejového vedení ve srovnání s dřívějším typem Banjo

různou rychlostí, což ztěžovalo život těsněním a ucpávkám.

Dalším velkým pokrokem modelu E byla zcela nová čtyřstupňová převodovka s ozubenými koly. Ta představovala velké zlepšení ve srovnání s převodovkami s přesuvnými koly, které nasazovala společnost Indian Motorcycle a další konkurenti. Ukázalo se, že je hladší, tišší a mnohem silnější – a byla to také jedna z bezproblémových funkcí modelu 61 OHV. Tato konstrukce se v podstatě nezměnila až do roku 1964. Jediná odchylka se objevila v roce 1939, kdy se Harley rozhodl promíchat převody tím, že udělal druhý rychlostní stupeň přesuvným a mezi druhý a třetí rychlostní stupeň umístil neutrál. Tato změna měla především potěšit majitele služebních motocyklů (policejních

a komerčních), nenašla si ale dost příznivců a v roce 1940 došlo opět k její výměně.

Výkon přenášený z motoru procházel přes novou odolnou spojku. Tento spojkový komplex obsahoval pět třecích kotoučů a tři ocelové kotouče s jedním přitlačným kotoučem, vše sevřené deseti pružinami.

Tato jednotka se osvědčila a používala se až do roku 1941. Vše našlo své místo v novém rámu s dvojitou spodní trubkou. Jedním ze snadných způsobů, jak rozpoznat model 1936, je podívat se na uchycení sajdkáry. Pouze v tomto roce se pájelo přímo k trubkám rámu, v pozdějších letech se používaly odlitky. Přestože měl rám lepší konstrukci než u předchozích modelů, nebyl dostatečně robustní. Většina trubek měla tenké stěny o průměru 22,2 mm. Byl lehký, nikoliv však dostatečně pevný a měl tendenci

VLEVO NAHOŘE: Novinkou pro rok 1939 se stalo zjednodušené zadní světlo „Boattail“, známé také pod označením „Beehive“

VPRAVO NAHOŘE: Tento model EL z roku 1939 byl upraven v podobě chromované vidlice, olejové nádrže a kol. Vzduchový filtr byl součástí modelů Sport Solo. Sedlo „buddy“ nabízelo možnost jezdit sólo nebo se spolujezdcem. Toto sedlo je volitelný model Deluxe z let 1940–42

DOLE: Tento model Flight Red 1940 EL má půlměsíkové stupačky. Ty měly před rokem 1940 obdélníkový tvar. Novinkou pro tento rok byl také štítek na nádrži. S takovýmto profilem je jasné, proč jsou Knuckleheady tak vyhledávané – jsou to opravdu krásné motocykly